

2. Мельник О. О., Лобода О.І. Історія науки і техніки: Навчальний посібник. Мелітополь, 2018. 310 с.
3. Молодіжний портал URL: http://www.djere!o.com/mdex.php?option=com_content&task=view (дата звернення: 10.12.2019).
4. Стефанов Н. Общественные науки и использование технологии М, Мысль, 1976. 328 с.

УДК 631.17:330.341.1

Шевченко А. А.

канд. екон. наук, доцент кафедри
економічної теорії і економіки підприємства,
Одеський державний аграрний університет,

Кормільцева В. В.

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
3 курсу інженерно-економічного факультету
спеціальності 051 «Економіка»,
Одеський державний аграрний університет

ТЕХНОЛОГІЧНА СКЛАДОВА ЯК ФАКТОР ПОКРАЩЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Результативність відображає сукупність відносин між економічними суб'єктами, споживачами результатів економічних процесів, їх сприйняття.

На думку Пітера Друкера: «результативність – це наслідок того, що «робляться необхідні, правильні речі»» [1]. Отже, в основі даного трактування є виконання виробниками головної місії – забезпечення потреб населення, що передбачає примноження результатів діяльності без нанесення шкоди.

Слід звернути увагу на трактування поняття результативність Покропивним С. Ф. та Колотовим В. М.: «здатність підприємства до свідомого встановлення цілей і вибору стратегій вирішення господарських завдань з оптимальними витратами і мінімально можливими помилками, а також з урахуванням не тільки економічного потенціалу підприємства, але й умов зовнішнього оточення» [3]. Це означає, що підприємства визначають цілі на основі ефективного використання обмежених ресурсів з мінімальною шкодою для навколишнього середовища. Тобто результативність можлива за рахунок ефективного господарювання.

Варто зауважити, що З. О. Коваль надає наступне визначення: «співвідношення отриманих наслідків і введених факторів (або причин, призвели до цих наслідків), які визначаються за допомогою співвідношень прибутку до витрат, обсягу виробництва або часу тощо» [2]. Наслідки господарювання знаходяться у прямій залежності із факторами виробництва. Тобто пов'язані з виробничими, технологічними та управлінськими процесами, конкретними проблемами і способами їх розв'язання. Серед перерахованих чинників особливе місце посідає на нашу думку технологічний.

В Україні в середньому за період 2012 – 2018рр. сільськогосподарською діяльністю займалися 46808 підприємств. У 2018 році на 6,5 % збільшилась кількість зазначених підприємств. Це означає збільшення конкуренції на аграрному ринку України, що стимулюватиме підвищення рівня ефективності управління, а також загострення суперництва між агентами на ринку. Пропонуємо розглянути за даними рисунку 1 наскільки ефективно в Україні здійснювалось виробництво валової продукції в с.-г. підприємствах. Так валова продукція с.-г. у розрахунку на 100 га с.-г. угідь зросла у 2018 р. в порівнянні із 2010 роком та 2016 роком відповідно на 69 % та

9,4 %. Можна зробити висновок про позитивну динаміку зміни даного показника і підвищення ефективності та результативності функціонування галузі с.-г.

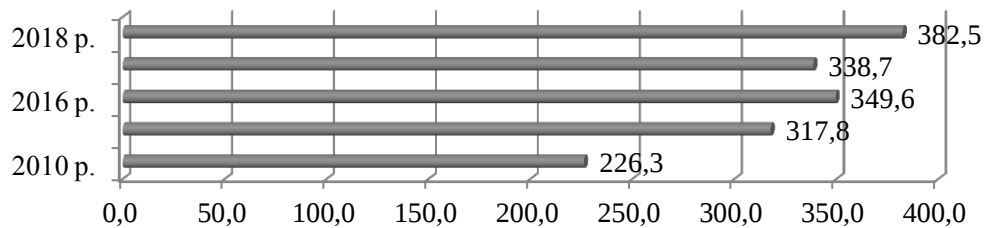

Рис. 1. Валова продукція в постійних цінах 2010 р.
в розрахунку на 100 тис. га с.-г. угідь в Україні, млн. грн.

Джерело: [4]

На сучасному етапі економічного розвитку у цілісній системі аналізу ефективності роботи суб'єктів господарювання рентабельності належить провідне місце через комплексність та інформативність цієї економічної категорії. Аналіз статистичних даних щодо рівня рентабельності підприємств різних галузей економіки України свідчить про необхідність запровадження заходів, спрямованих на підвищення ефективності їхнього функціонування.

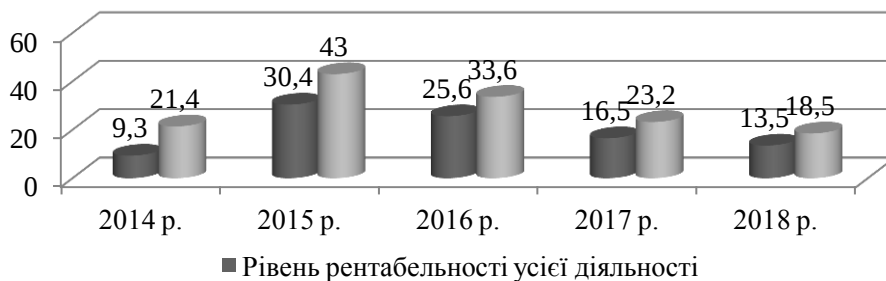

Рис. 2. Рівень рентабельності діяльності с.-г. підприємств в Україні, %

Джерело [4]

Заслужує на увагу аналіз прибутковості виробництва окремих видів с.-г. продукції для с.-г. підприємств України. Рентабельність виробництва зернових та зернобобових, насіння соняшнику та приросту живої ваги свиней найвищою була за період 2012 – 2018 рр. у 2015 р., плодових і ягідних у 2013 р., а молока відповідно у 2017 р. Ми не можемо відмітити динаміку показнику за даний період через постійні коливання значень в розрізі різних галузей с.-г. По зерновим рівень рентабельності виробництва коливається в межах 2,4 – 42,6 %, по соняшнику – в межах 28,2 – 78,4 %, по плодовим та ягідним – в межах 6,4 – 127,5 %, молоку – 1,8 - 26,9 % та приросту живої ваги свиней – від -4,1% до 12,6 %. Отже прибутковим видом продукції із розглянутих нами для с.-г. підприємств України до 2015 р. були плодові і ягідні, а з 2016 р. насіння соняшнику і зернові та зернобобові. Але слід відмітити негативну динаміку за 2016 – 2018 рр. прибутковості виробництва зазначених видів продукції. Так рентабельність виробництва насіння соняшнику і зернових та зернобобових зменшилась відповідно на 29,4 та 13,1 %.

Слід відмітити, що зазначені кризові явища в с.-г. підприємствах України відбулись в результаті дії також негативних факторів: військові дії, зменшення ринків збуту продукції, недосконалості законодавчої бази, недостатності державного стимулювання інноваційної діяльності, обмеженості внутрішніх і зовнішніх джерел фінансування інновацій та неможливості їх швидкої мобілізації, низького рівня

інвестиційної привабливості галузі, а, особливо, відсутності впровадження інновацій в сучасні технології виробництва і вирощування сільськогосподарської продукції.

Ми вважаємо, що на перспективу аграріям в Україні необхідно підвищувати технологічну ефективність в напрямку покращення результативності господарювання. Це можливо здійснити за рахунок переоцінки технологічного підходу до процесу виробництва аграрної продукції. Аграрії повинні усвідомити своє функціонування у період швидких змін, що орієнтовані на інноваційність їх сприйняття: готовності рухатись вперед. Отже, технологічними факторами покращення результативності сільського господарства в Україні на перспективу є: широке впровадження ресурсозберігаючих технологій; використання технологій органічного виробництва; застосування сучасних ІТ - технологій з основами точного ведення виробництва; використання нанотехнологій; удосконалення технологічних процесів з метою скорочення часу виробничого циклу без втрати якості готової продукції; використання сучасних результатів селекції; мотивація працівників до продуктивної роботи; підвищення кваліфікації працівників тощо.

Список літератури

1. Друкер П. Эффективное управление / П. Друкер: пер с англ. М. Котельниковой. М., 2006. 284 с.
2. Коваль З. О. Оцінювання ефективності вартісно-орієнтованого управління підприємством в екосистемі інновацій. Львів, 2011. С. 348 – 357.
3. Покропивний С.Ф., В.М.Колот Підприємництво: стратегія, організація, ефективність К.: КНЕУ, 2001. 352 с.
4. Сільське, лісове та рибне господарство URL www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ7_u.htm (дата звернення: 27.08.2019).

УДК 338.43:636.2

Шевченко А. А.

канд. екон. наук, доцент кафедри
економічної теорії і економіки підприємства,
Одеський державний аграрний університет,

Блашко М. В.

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
3 курсу інженерно-економічного факультету,
спеціальності 051 «Економіка»,
Одеський державний аграрний університет

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В МОЛОЧНОМУ СКОТАРСТВІ

В сучасних умовах господарювання ефективність господарювання аграріїв залежить від рівня застосування технологій у молочному скотарстві, що передбачають інноваційний підхід. Інновації – це головний чинник економічного розвитку, що є процесом закономірної якісної зміни, розробкою і впровадженням удосконалених технологій.

Узагальнюючи різноманіття поглядів, слід зазначити, що в цілому, інновації розглядаються науковцями як об'єкт і як процес. Вивчивши різні погляди у трактуванні категорії «інновація», ми вважаємо, що інновація – це результат наукової діяльності, що передбачає якісно нові технологічно – технічні рішення, спрямовані на задоволення потреб через призму збільшення прибутковості.

Тлумачення технології як сукупності методів, способів і прийомів одержання, обробки та переробки сировини з метою отримання готової продукції бере свій початок з давніх давен. Подальші дослідження засвідчили, що під технологією стали розуміти складну реальність, яка у функціональній площині забезпечує ті або ті